

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 259/2013/EU

af 13. marts 2013

om ændring af beslutning nr. 574/2007/EF med henblik på at forhøje medfinansieringssatsen for Fonden for De Ydre Grænser for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder, hvad angår deres finansielle stabilitet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF⁽²⁾ blev Fonden for De Ydre Grænser oprettet for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme; der fastsættes i beslutningens bestemmelse om forskellige EU-medfinansieringssatser for foranstaltninger, der støttes af denne fond.
- (2) Den hidtil værste globale finansielle krise og økonomiske nedgang har skadet både den økonomiske vækst og den finansielle stabilitet alvorligt og forårsaget en markant forringelse af de finansielle, økonomiske og sociale vilkår i en række medlemsstater. Nogle medlemsstater er i eller trues af alvorlige vanskeligheder, navnlig hvad angår deres finansielle og økonomiske stabilitet, hvilket har ført til eller kan føre til en forværring af deres underskud og gældspositioner og truer den økonomiske vækst, hvilket forstærkes af de internationale økonomiske og finansielle rammebetingelser.
- (3) Der er allerede truffet en række vigtige foranstaltninger til at dæmme op for krisens negative virkninger, men finanskrisens virkning på realøkonomien, arbejdsmarkedet og samfundet mærkes overalt. Presset på medlemsstaternes finansielle ressourcer vokser, og derfor bør der tages yderligere skridt til at lette dette pres gennem maksimal og bedst mulig udnyttelse af Unionens midler.
- (4) I Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet

betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne⁽³⁾ fastsættes det, at Rådet kan yde mellemfristet finansiell støtte, når en medlemsstat, som ikke har indført euroen, er i vanskeligheder eller er alvorligt truet af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance.

- (5) Rumænien blev tildelt en sådan finansiell støtte ved Rådets beslutning 2009/459/EF af 6. maj 2009 om mellemfristet finansiell bistand fra Fællesskabet til Rumænien⁽⁴⁾.
- (6) I overensstemmelse med konklusionerne fra samlingen i Rådet (ØKOFIN) den 9.-10. maj 2010 vedtog Rådet en omfattende pakke af foranstaltninger, herunder Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme⁽⁵⁾, og den 7. juni 2010 blev en europæisk finansiell stabilitetsfacilitet oprettet af euroområdet medlemsstater med henblik på at yde finansiell støtte til euroområdets medlemsstater, der er i vanskeligheder forårsaget af ekstraordinære omstændigheder, der ligger uden for deres kontrol, hvorved den finansielle stabilitet i såvel euroområdet som helhed som i medlemsstaterne sikres.
- (7) Irland og Portugal er blevet tildelt finansiell støtte inden for rammerne af den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme, jf. henholdsvis Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/77/EU⁽⁶⁾ og 2011/344/EU⁽⁷⁾. De har også modtaget midler fra den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet.
- (8) En aftale mellem kreditorerne og en lånefacilitetsaftale for Grækenland blev indgået den 8. maj 2010 og trådte i kraft den 11. maj 2010 som det første program for finansiell støtte til Grækenland. Den 12. marts 2012 suspendede finansministrene fra medlemsstaterne i euroområdet det første program og godkendte det andet program for finansiell støtte til Grækenland. Det blev besluttet, at kreditformidleren for dette andet program skulle være den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, som også skulle udbetale det resterende beløb, som euroområdet skulle have bidraget med inden for rammerne af det første program.
- (9) Den 2. februar 2012 undertegnede finansministrene fra medlemsstaterne i euroområdet traktaten om oprettelse af den europæiske stabiliseringsmekanisme. Denne traktat følger Det Europæiske Råds afgørelse 2011/199/EU af 25. marts 2011 om ændring af artikel 136 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med hensyn til en stabiliseringsmekanisme for de medlemsstater, der

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 6.2.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.2.2013.

⁽²⁾ EUT L 144 af 6.6.2007, s. 22.

⁽³⁾ EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 150 af 13.6.2009, s. 8.

⁽⁵⁾ EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 30 af 4.2.2011, s. 34.

⁽⁷⁾ EUT L 159 af 17.6.2011, s. 88.

har euroen som valuta ⁽¹⁾. I henhold til den pågældende traktat er den europæiske stabiliseringsmekanisme fra sin ikrafttræden den 8. oktober 2012 hovedformidleren af finansiel støtte til medlemsstater i euroområdet. Nærværende afgørelse bør således tages hensyn til den europæiske stabiliseringsmekanisme.

- (10) Det Europæiske Råd hilste i sine konklusioner af 23. og 24. juni 2011 Kommissionens plan om at skabe øget synergi mellem låneprogrammet for Grækenland og EU-fondene velkommen, ligesom det bakkede op om bestræbelserne på at øge Grækenlands kapacitet til at udnytte midler fra EU-fondene til at stimulere vækst og beskæftigelse ved igen at fokusere på at forbedre konkurrenceevnen og øge jobskabelsen. Endvidere udtrykte det tilfredshed med og støtte til, at Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne udarbejder et omfattende program for teknisk bistand til Grækenland. Ændringerne i nærværende afgørelse af beslutning nr. 574/2007/EF bidrager således til bestræbelserne for at øge synergien.
- (11) I lyset af de ekstraordinære omstændigheder blev Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽²⁾ ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1311/2011 ⁽³⁾ for at gøre det muligt at øge den medfinansieringssats, der anvendes inden for rammerne af strukturfondene og Samhørighedsfonden i forbindelse med medlemsstater, der er i alvorlige vanskeligheder, hvad angår deres finansielle stabilitet. Det blev vedtaget at anvende en lignende fremgangsmåde over for de samme medlemsstater inden for rammerne af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1312/2011 af 19. december 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet ⁽⁴⁾ og inden for rammerne af Den Europæiske Fiskerifond i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 387/2012 af 19. april 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 om den Europæiske Fiskerifond for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet ⁽⁵⁾. Disse medlemsstater bør støttes inden for rammerne af de fire fonde, der blev oprettet som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, nemlig Fonden for De Ydre Grænser, Den Europæiske Tilbagevendelsesfond, Den Europæiske Flygtningefond og Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere («fondene») for perioden 2007-2013.
- (12) Fondene udgør de vigtigste redskaber til at hjælpe medlemsstaterne med at imødegå vigtige udfordringer på områderne migration, asyl og ydre grænser såsom

udviklingen af en omfattende EU-indvandringspolitik for at øge konkurrenceevnen og den sociale samhørighed i Unionen og oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem.

- (13) For at gøre det lettere at forvalte EU-finansieringen på områderne migration, asyl og ydre grænser og for at forbedre finansieringsmulighederne for medlemsstaterne med henblik på gennemførelsen af deres årlige programmer inden for rammerne af fondene er det nødvendigt midlertidigt, og uden at det berører programmeringsperioden 2014-2020, at sikre en forhøjelse af Unionens medfinansieringssats inden for rammerne af fondene med et beløb, der svarer til 20 procentpoint over de medfinansieringssatser, der finder anvendelse på nuværende tidspunkt, i forbindelse med medlemsstater, der er i alvorlige vanskeligheder, hvad angår deres finansielle stabilitet. Dette betyder, at fondenes årlige nationale tildeling i overensstemmelse med basisretsakterne forbliver uændret, samtidig med at den nationale medfinansiering mindskes tilsvarende. Det vil være nødvendigt at revidere igangværende årlige programmer for derved at afspejle de ændringer, som anvendelsen af Unionens højere medfinansieringssats medfører.
- (14) Alle medlemsstater, der ønsker at nyde godt af den højere medfinansieringssats, bør sende Kommissionen en skriftlig erklæring sammen med et udkast til årligt program eller et udkast til et revideret årligt program. Medlemsstaten bør i sin erklæring anføre en henvisning til den relevante rådsafgørelse eller en hvilken som helst afgørelse, der gør den berettiget til at nyde godt af Unionens højere medfinansieringssats.
- (15) Den hidtil værste krise på de internationale finansmarkeder og den økonomiske nedgang har i alvorlig grad skadet adskillige medlemsstaters finansielle stabilitet. Da det er nødvendigt med en hurtig reaktion for at dæmme op for virkningerne for økonomien som helhed, bør nærværende afgørelse træde i kraft snarest muligt.
- (16) Beslutning nr. 574/2007/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (17) For så vidt angår Island og Norge udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁶⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og B i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁷⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale.
- (18) For så vidt angår Schweiz udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske

⁽¹⁾ EUT L 91 af 6.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽³⁾ EUT L 337 af 20.12.2011, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT L 339 af 21.12.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 129 af 16.5.2012, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁷⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽²⁾.

- (19) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾, der henhører under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra A og B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽⁴⁾.
- (20) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne afgørelse til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (21) Denne afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽⁵⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (22) Denne afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽⁶⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændringer af beslutning nr. 574/2007/EF

Artikel 16, stk. 4, i beslutning nr. 574/2007/EF affattes således:

⁽¹⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.
⁽²⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.
⁽³⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.
⁽⁴⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19.
⁽⁵⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.
⁽⁶⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

»4. Unionens bidrag til de støttede projekter kan ikke overstige 50 % af de samlede omkostninger til en specifik foranstaltning for så vidt angår foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne i henhold til artikel 4.

Denne andel kan forhøjes til 75 % for projekter, der vedrører specifikke prioriteter, som er fastsat i de strategiske retningslinjer, jf. artikel 20.

Unionens andel forhøjes til 75 % i de medlemsstater, der er omfattet af Samhørighedsfonden.

Unionens andel kan forhøjes med 20 procentpoint i en medlemsstat, forudsat at den opfylder en af følgende betingelser på tidspunktet for indgivelsen af sit udkast til årligt program, jf. artikel 23, stk. 3, i nærværende beslutning eller et udkast til ændret årligt program, jf. artikel 23 i Kommissionens beslutning 2008/456/EF ^(*):

- a) medlemsstaten får stillet finansiel støtte til rådighed i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 ^(**)
- b) medlemsstaten får stillet finansiel støtte til rådighed i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 ^(***) eller har fået finansiel støtte stillet til rådighed af andre medlemsstater i euroområdet før den 13. maj 2010 ^(*), eller
- c) medlemsstaten får stillet finansiel støtte til rådighed i henhold til den mellemstatslige aftale, der opretter den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet eller traktaten om oprettelse af den europæiske stabiliseringsmekanisme.

Den pågældende medlemsstat indgiver en skriftlig erklæring til Kommissionen sammen med dens udkast til årligt program eller udkast til ændret årligt program, som bekræfter, at den opfylder en af betingelserne i fjerde afsnit, litra a), b) eller c).

Et projekt, der medfinansieres med den forhøjede sats, videreføres fortsat på grundlag af denne sats, uanset om en af betingelserne i fjerde afsnit, litra a), b) eller c), stadig er opfyldt under gennemførelsen af det tilknyttede årlige program.

^(*) EUT L 167 af 27.6.2008, s. 1.

^(**) EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1.

^(***) EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1.«

^(*) EUT: indsæt venligst ikrafttrædelsesdatoen for forordning (EU) nr. 407/2010.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

*Artikel 3***Adressater**

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 13. marts 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand
